

Maurice zwemt in zijn speciale meermanpak iedereen voorbij

door Renske Baars

Het leven van Maurice Wiegman (49) uit Vlaardingen kent veel hoogte- en ook dieptepunten. Hij was een fervent sporter maar door zijn spierziekte was hij lange tijd volledig uitgeschakeld. Dankzij een zelfontworpen meerminnenpak vliegt hij nu als een raket door het water. „Ik heb mijn dromen kunnen behouden.”

Om zeven uur 's ochtends is Wiegman al in zwembad Groenord in Schiedam te vinden. Hij is een behoorlijke bezienwaardigheid geworden, merkt hij. „Ik rol in mijn stoel langs de zwembadrand, maar even snel lig ik in het water. En dankzij veel training en mijn nieuwe neopreenpak ben ik ook razendsnel. Dat is wel bijzonder om te zien, vermoed ik.”

Wiegman lijdt sinds tien jaar aan de ziekte van Strumpell, een spierziekte waardoor hij nooit meer zal lopen. „Het eerste half jaar kreeg ik spasmeremmers, waardoor ik helemaal slap was. Ik lag in de woonkamer op een matrasje en zag mijn vrouw en kinderen voorbij lopen terwijl ik zelf helemaal niets meer kon. Verschrikkelijk. Ik was altijd heel

Hij lag een half jaar verlamd op een matje thuis in de kamer. Nu baart hij opzien in het zwembad met zijn supersnelle zwempak.

sportief, maar dat was plots weg.”

Wiegman wilde zich letterlijk en figuurlijk niet bij de situatie neerleggen. Geheel tegen de wens van zijn arts in, stopte hij met zijn medicijnen. „Dan maar altijd pijn, dacht ik. Alles beter dan dit. Mijn arts vond het gekkenwerk, maar ik zei: 'over wiens lichaam hebben we het? Inderdaad, het mijne.'”

Daarna draaide zijn leven weer zo'n 180 graden. Deze keer vanuit zijn eigen kracht. „Ik keek naar mezelf in de rolstoel en zag dat ik vaak voorovergebogen zat. Ik voelde me gedeprimeerd. Toen ik bedacht dat dit eigenlijk een verkeerde houding was, veranderde er heel veel voor me. Ik ging rechtop zitten, echt waar, en ik voelde me direct anders. Alsof ik er weer mocht zijn.”

Wiegman is inmiddels coach, ook voor niet-gehandicapten, en geeft zelf zwemles. Hij is veel in de sportschool te vinden. „De eerste keer dat ik daar binnenkwam, kelen die bodybuilders wel vreemd op. Nu zien ze me 90 kilo omhoogtrekken, dan gaan

die wenkbrauwen de lucht in hoor.”

De fysieke kracht geeft hem niet alleen geestelijk een oppepper. Het is eigenlijk ook reuze praktisch, vertelt Wiegman. „De transfers tussen de rolstoel en bed of wc zijn veel gemakkelijker. En op vakantie in het buitenland kan ik mezelf redden en hoef ik geen scootmobiel te gebruiken.”

Zwemmen benadert hij op dezelfde pragmatische manier. „De eerste keer dat ik bij de dames van het zwembad kwam, zeiden ze dat ik het water niet in kon omdat er geen begeleiding was. Toevallig kwam net mijn oude badjuh aanlopen die zei dat ze me wilde helpen.”

Hij zwom een tijdlang met leskurkjes om zijn benen. Verre van ideaal, maar hij bleef drijven en kon zo zijn bovenlichaam trainen. „Echt prettig is het niet.

Het geeft veel weerstand en ik was ook altijd bang dat ze er af zouden glijden. Als dat gebeurt, zink ik meteen.” Toen hij samen met zijn dochter naar de Disney-film *De Kleine Zeemeermin* keek, ging er een lampje bij hem branden. „Zo'n staart als Ariël heeft, leek

me een geweldige oplossing. Het liefst van stevig materiaal zoals duikers gebruiken.” Het kostte hem talloze telefoontjes maar toen kreeg hij eindelijk iemand aan de lijn die duikpakken repareert. „Zij zag het wel zitten om een neopreenpak speciaal voor mij te maken. Ze wilde meteen langskomen.”

En nu vliegt hij in zijn 'meerminnenpak' met maar liefst 3,5 kilometer per uur door het water. Als een raket, grapt de Vlaardinger. Het materiaal houdt zijn benen stevig bij elkaar en ze blijven drijven. „Ik maak echt snelheid. De vooruitgang is fantastisch.” Hij heeft meteen het idee opgevat om in september aan een triatlon mee te doen. Eentje waarmee hij de aandacht wil vestigen op zijn manier van sporten.

„Het liefste zou ik zien dat de Paralympics geïntegreerd worden in de Olympische Spelen en niet zoals nu achteraf. De ene dag zijn er olympische sporters en de dag er na paralympieën. Want iedereen wil hetzelfde: de beste prestatie neerzetten. Dat de ene atleet een handicap heeft en de ander niet, maakt dan niet uit.” Wiegman heeft zijn opmerkelijk leven nu ook in een boek verwerkt. *Leven in een Krake* is vanaf volgende week verkrijgbaar in de boekhandel en via Bol.com.

•••
‘Als de leskurkjes van mijn benen afglijden, zink ik meteen’